

Διονύσης Καψάλης

Παραλλαγές σ' ἔνα θέμα τοῦ Ὁρφέα

I

Πίσω ἀπό τό ἄδειο μου κεφάλι βασιλεύουν οἱ εἰκόνες πού ἀγαπῶ τῶν δύματιῶν μου μάτια ἐμπρός κοιτάω στό σεντόνι πού πλαιγιάζουν ὅλα τά χρώματα οἱ μορφές τυλίχτηκες τὴν πέτρα δέν ἔχω τί νά ρίξω μαῦρο στό μαῦρο τίς σκιές διπλώνεις στήν ὅθινη διάφανος είναι ἀλμυρός.

II

Γεμίζει τό δωμάτιο μιά ἀπλωσιά ὅλη νύχτα ὑφαίνω μουσική ἀρμονικό τό αἷμα μου λατρεύεις στόν ίστό τραγούδησε τά χρόνια πού δέ γίνεται πιό πίσω ἀπό τό κεφάλι μου πλαιγιάζουν οἱ δημιουργοί τρῶνε λωτούς καί μᾶς θυμάται προτοῦ μᾶς διώξουν ἀπό τό κεφάλι μου ἔξοριστος.

III

Εἶμαι διάφανος θέλω νά πῶ μέ διαπερνοῦν ἀχτίνες διαθλῶνται στίς σφαῖρες ἄκουσε πού πλέουν στό κεφάλι μου κάτι ἀπομένει στίς γωνίες τῆς σκιᾶς καραδοκεῖ τοῦ βλέμματος τόν πλοῦτο δύο τά δωμάτια τῶν ματιῶν ἀντί ὀφθαλμοῦ μέσα ἐκεῖ ὑφασμένοι οἱ δύο τους πλάθουνε ρήματα καί ράινουν τίς ἡμέρες.

IV

Μέ διαπερνοῦν ἀχτίνες ὁ τροχός πάντα ἐμπρός μου ἐπάνω μου συνθλίβεται ἡ ἀνάσα νά ἰδω ἵστορεῖται ὁ ἴστος τῆς στήσης μου σέ βλέπω νά γυρίσω πού γυρίζεις εἶμαι ὁ θεός σου Πλιγγος καί ἐκπέμπω ἀναδιπλώνεις τίς σκιές τούς φραμπαλάδες χόρεψε ἀκίνητη ἡ ματιά ἔνα γύρο ἔνα χιτώνα ἀκόμη σέ σκοτώνει τό ὄνομά σου πού νά σέ πάρει τό φῶς ἀπό τόν κόδωμο ἐπάνω κάτω πάλι.

V

Πίσω ἀπό τό ἄδειο μου κεφάλι γεμίζω τά λαγήνια ἱριδίσματα φωτός θέλω νά πῶ λαγνείας ἀλλά πῶς λαγόνια νά σέ ἀγγίξω καί φιλί πάντα ἐμπρός στίς τελετές φυτρώνουν καί καρπίζουν καί ὕστερα θά κάνω πίσω θέλω νά αὐτό πισωπλατίζοντας νά γίνω δ, τι βλέπω καί δέ βλέπω ἔνα λουλούδι τῶν νεκρῶν καθρέφτης ὅμως τά νιάτα μου πιό πίσω μίλησέ μου γιά τά χρόνια πού ἀκουμποῦν στό φῶς στήν πλάτη μου κρύα ἐπιφάνεια καθρέφτη ἐδῶ μιά τελευταία ἐπιθυμία νά σέ δῶ τό δίκανο βλέμμα σου.

VI

Γεμίζουν τά δωμάτια λαγήνια νύχτα διαμελισμένη ἔνα μουσεῖο μά ὁ φύλακας νυστάζει τί πόλη είναι ἐτούτη ναί ἐμπρός μου πάλι στό σεντόνι νά πού τυλίχτηκα πού είδα καί δέν πρέπει δύμολογῷ τό φῶς πού νά μᾶς πάρει μέσα στή νύχτα ὁ κρότος τοῦ χρόνου χαμηλώνω μόνο μουσική δέ θά χορτάσουν τήν ἵστορία πές μου πού είναι πάντοτε μετά τήν ἵστορία.

Διονύσης Καψάλης